

РЕШЕНИЕ

№ 5277

гр. София, 29.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 24.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **4853** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя З. П. Г., срещу решение № 113/13.02.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено Решение № А-417/05.12.2011 г. на началника на митница В., с което е отказано възстановяване на акциз, в размер на 20 944 лв.

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на материалния закон и необоснованост. Оспорен е изводът на ответния орган, че стоката – пропан бутан А. тип А и В, е използвана за гориво и че не е доказано влагането ѝ в производството. Твърди се, че оспореният отказ за възстановяване на акциз е постановен при неизяснена напълно фактическа обстановка – ответният орган не е обсъдил представените от жалбоподателя документи в хода на административното производство и с жалбата по административен ред, които доказват движението на стоките в счетоводството на жалбоподателя и влагането им в производството. Посочено е, че дружеството е платило акциза, чието възстановяване е поискало, тъй като не отчело, че разполага с удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Стоките били използвани за целите, предвидени в удостоверението, поради което според оспорвания внесения суми се явяват недължимо платен акциз. Искане се от съда да отмени оспореното решение на директора на Агенция Митници и потвърдения с него отказ за възстановяване на акциз. В съдебното производство

жалбоподателят се представлява от адв. Ж., която излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административния акт и моли съда да присъди в полза на оспорващия направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на Агенция „Митници”, чрез процесуалния представител юрисконсулт Р., оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения за законосъобразност на оспореното решение са изложени в писмени бележки, представени по делото.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На [фирма] е издадено Удостоверение за освободен от акциз краен потребител № BG004400E0005 от 30.01.2009 г. (л. 292), на основание чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

По реда на чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС, с уведомления вх. № А 47-198/18.03.2010г., № А 47-466/07.06.2010 г., № А 47-681/21.09.2010 г., № А 47-36/11.01.2011 г., [фирма] е уведомило митница В. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка. Въз основа на тези уведомления началникът на митница В. е определил размера на акциза и на основание чл. 76в, ал. 6 от ЗАДС е уведомил дружеството.

[фирма] е подало декларации, както следва: BG002000/1-00259/30.03.2010 г., BG002000/1-00501/17.06.2010 г., BG002000/1-00747/06.10.2010 г., BG002000/1-00071/31.01.2011 г. В декларациите акцизните стоки са посочени с код за предназначение съгласно Приложение № 18 към ППЗАДС 43 - стоки, освободени за потребление съгласно чл. 20, ал. 2, т. 13 и е деклариран акциз с код на плащане съгласно същото приложение 10 - дължим, в размер съответно 3400 лв., 5457 лв., 6154 лв., 5933 лв. По искане на лицето внесените обезпечения са усвоени за заплащане на дължимия по акцизните декларации акциз.

На 21.07.2011 г. [фирма] е подало искане вх. № А-47-424 по описа на Митница В. за възстановяване на недължимо внесен акциз на основание чл. 27 от ЗАДС, за периода 2010 г. - 2011 г. В искането е посочено, че дружеството е освободен от акциз краен потребител, а платеният акциз е за акцизни стоки, които са потребени в обекта за целите, вписани в Удостоверението.

С решение № А-285/19.08.2011 г. началникът на митница В. е отказал възстановяване на акциз за процесните стоки, тъй като в декларации BG002000/1-00259/30.03.2010г., BG002000/1-00501/17.06.2010г., BG002000/1-00747/06.10.2010 г., BG002000/1-00071/31.01.2011 г., подадени от [фирма] след получаване на стоките, същите не са посочени като предназначени за цели, различни от използването им като гориво за отопление или моторно гориво (за освободен от акциз краен потребител) и съответно дружеството е декларирало дължим акциз общо 20 944лв.

Въз основа на подадена жалба от [фирма] с решение № 758/31.10.2011 г. директорът на Агенция „Митници" е отменил решение № А-285/19.08.2011 г. на началника на митница В. и е върнал административната преписка за допълнителна проверка, при която да се установи, че процесните акцизни стоки са потребени за целите, посочени в Удостоверението на освободения от акциз краен потребител, както и отразяването им във водената отчетност и документация съгласно разпоредбите на Глава V, Раздел II от ППЗАДС.

В изпълнение указанията, дадени с решение № 758/31.10.2011 г. на директора на

Агенция „Митници“, в хода на административното производство е извършена проверка на [фирма], за констатациите от която е съставен протокол № 95/31/1/02.12.2011 г. При извършената проверка митническите органи са установили, че за периода 01.01.2010 г. - 31.03.2010 г. от [фирма] са представени оперативни справки, в които аналитично е описан приходът и разходът по документи по счетоводни данни. В рекапитулативната декларация са вписани искания за отпускане на материални ценности с №№ 249/29.12.2010 г., 259/26.02.2010 Г., 271/31.03.2010 г., които като номера не кореспондират с документите, посочени в изготвените от дружеството справки за вложени количества. За периоди: 01.04.2010 г. - 30.06.2010 г.; 01.07.2010 г. - 30.09.2010 г. и 01.01.2011 г. - 31.03. 2011 г. в рекапитулативните декларации като получени са включени освен количествата енергийни продукти по фактури, издадени от S. СРС, деклариращи с процесите акцизни декларации и енергийни продукти, освободени за потребление на територията на страната, получени по фактури, издадени от [фирма]. Проверяващите са констатирани, че разходът по рекапитулативните декларации съответства на кредита на сметка 302, като в същия е включено и количество от доставчик [фирма]. Митническите органи са формирали извод, че декларираните наличности в края на тримесечията не отговарят на тези, които би следвало да има лицето като освободен от акциз краен потребител. В рекапитулативните декларации са вписани искания за отпускане на материални ценности с №№ 28/30.04.2010 г., 45/31.05.2010 г., 60/30.06.2010 г., 96/30.07.2010 г., 97/31.08.2010 г., 98/30.09.2010 г., 312/31.01.2011 г., 313/28.02.2011 г., 314/31.03.2011 г., които като номера не кореспондират с документите, посочени в изготвените от дружеството справки за вложени количества.

В хода на административното производство с искане изх. № А47- 491/17.11.2011 г. (л. 25 от делото) от [фирма] са изискани складови разписки за заприходяване на енергийните продукти и искания за изписване на разход, които не са представени от дружеството. Въз основа на представените в хода на проверката счетоводни разпечатки на сметка гр. 30 за заприходяване и изписване на акцизните стоки - предмет на издаденото удостоверение за освободен от акциз краен потребител, проверяващите органи са приели, че не се доказва аналитична счетоводна отчетност за получени и разходвани акцизни стоки по чл. 24, ал. 2, т. 4 - освободени от облагане с акциз; за тези, получени по реда на чл. 76в от ЗАДС - освободени за потребление на територията на друга държава - членка и получените стоки от страната с платен акциз. Констатирано е, че стоките се водят общо в счетоводна сметка 302/1, а не в отделни подсметки на гр. 30.

От приложена по делото молба вх. № А47-491/07.12.2012 г. от [фирма] до началника митница В. се установява, че дружеството е предоставило на проверяващите достъп до счетоводството му за проверка на съставените складови разписки, които не са били предоставени на органите поради големия им обем.

По отношение на разхода на енергийни продукти за целите, определени в издаденото удостоверение за ОАКП, в хода на проверката [фирма] е представило извлечение на сметка 303 Готова продукция. С протокол № 95/31/1/02.12.2011 г. е констатирано, че описаните асортименти са специфични и представени по описания начин не дават възможност да се определи, че енергийните продукти, за които е издадено удостоверението за ОАКП, са вложени за посочените в него цели - като суровина в производствен процес за създаване на налягане във флакони, съдържащи технически аерозоли. Посочено е, че са представени разходни норми на влаганите енергийни

продукти с цифрова индивидуализация, информация за която като търговско наименование не е представена от дружеството.

С решение № А-417/05.12.2011 г. началникът на митница В. е отказал възстановяване на акциз по искане с вх. № А 47-424/21.07.2011г., подадено от [фирма]. Административният орган е приел, че констатациите в протокол № 95/31/1/02.12.2011 г. не дават основание да се приеме, че енергийните продукти, за които дружеството е декларирало и внесло в бюджета акциз в общ размер на 20 944 лв., са потребени за целите, посочени в удостоверението на освободения от акциз краен потребител (ОАКП). Прието е също, че не е доказано отразяването на тези акцизни стоки във водената от дружеството отчетност и документация в съответствие с разпоредбите на Глава V, Раздел II от ППЗАДС. Решението е връчено на упълномощен представител на дружеството на 08.12.2011г.

Срещу решение № А-417/05.12.2011 г. от [фирма] по реда на чл. 27, ал. 4 ЗАДС е подадена жалба от 23.12.2012 г. до директора на Агенция "Митници".

С оспореното в настоящото производство решение № 113/13.02.2012 г. на директора на Агенция „Митници” е потвърдено решение № А-417/05.12.2011 г. Решаващият орган е изложил мотиви, че [фирма] не е завело отделна отчетност за стоките, за които иска да прилага режима по издаденото удостоверение като освободен от акциз краен потребител № BG004400E0005/30.01.2009 г., пререгистриран с актуален № BG004000E0044/16.12.2009 г. (чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС). Въз основа на констатациите в протокол № 95/31/1/02.12.2011 г. е приел, че не е заведена отделна материална и счетоводна отчетност на стоките, за които се прилага режимът на чл. 24 ЗАДС. Не е достатъчно в счетоводството да се води обща отчетност и по пътя на изчерпването да се доказва, че точно тази стока, за която следва да се прилага режимът на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС, е вложена в производството. В решението е посочено, че обследвания период започва с начално салдо от акцизна стока, за която не се знае през предшестващия период с какъв произход е, разходът се застъпва и със стока, получена с начислен акциз, което се вижда от представените документи. Изложени са мотиви, че режимът на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС не допуска в рекапитулативни декларации да се включват в наличност, приход и разход количества, получени с акциз. Прието е, че [фирма] не е спазило изискванията на чл. 88 от ППЗАДС и няма основание при заведената отчетност да приложи нормата на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. Решението е връчено на жалбоподателя на 16.02.2012 г.

По делото са приети доказателствата, представени от жалбоподателя в хода на съдебното производство и с административната преписка.

По делото е допусната и изслушана съдебно-икономическа експертиза. В отговор на поставените задачи, след посещение на счетоводството и въз основа на приетите по делото доказателства, вещото лице В. Б. Т. е представило заключение, в което е проследило движението на процесните стоки по всяка една от акцизните декларации от постъпването им в завода до производството на краен продукт, въз основа на което не е установило разлики между счетоводната и материалната отчетност на [фирма] и данните, подавани с рекапитулативните декларации. Вещото лице е посочило, че доставената стока представлява „Пропан бутан А. тип А и Б”, което е пропан-бутанова смес и е предназначена за използване в производството на флакони под налягане с полиуретанова пяна. Проследени са наличните количества от процесните стоки в края на съответния период, като е констатирано, че те се равняват на тези посочени в рекапитулативна декларация за освободен акциз краен потребител за съответните

периоди. Вещото лице е изразило становище, че дружеството е организирано счетоводната си и материална отчетност по начин, който да даде възможност за проследяване движението на енергийните продукти освободени от акциз, като е спазило основните изисквания на разпоредбите на чл.86- 89 от ППЗАДС. В съдебно заседание вещото лице Т. е заявило, че не е налице отделна счетоводна аналитичност при жалбоподателя за заприходяване и изразходване на стоките придобити от внос и тези за които е платен акциз.

По делото е допусната и изслушана допълнителна съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице С. К. е представила заключение, съгласно което акцизни стоки „А. тип А (2.7)" и „А. тип Б (4.2)", доставени на жалбоподателя от „S. SPC", за които са подадени акцизни декларации:002000/1-00259/30.03.2010 г., 002000/1-00501/17.06.2010 г., 002000/1-00747/06.10.2010 г. и 002000/1-00071/31.01.2011 г., са вложени като суровина за производство на продукти - кенове с наименования: G. GC 500ML, G. G 750ML, G. G. 750ML, G. G. 750ML, G. B2 750ML, G. G. 750ML, 7FLEX 750ML, TB G., IS G. F., FP I. 500ML, FP P. QR B2 500ML, M. foam, G. S 500ML, G. S 750 ML, G. SFR 750ML, G. S. 750ML и др. подробно описани по номенклатурен номер, наименование и количество на стр. 280-305 от том I на делото. Вещото лице е извършило своите констатации изцяло въз основа на приетите по делото писмени доказателства и е проследило движението на стоките, доставени от S. SPC. Съгласно изготвеното заключение, прието по делото като неоспорено от страните, се установява, че съставените от оспорвания счетоводни документи позволяват да се проследи изразходваните количества стока от кой доставчик са доставени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата по съдебен ред е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 113/13.02.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено решение № А-417/05.12.2011 г. на началник на митница В..

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на Агенция „Митници”.

[фирма] е подало декларации BG002000/1-00259/30.03.2010 г., BG002000/1-00501/17.06.2010 г., BG002000/1-00747/06.10.2010 г., BG002000/1-00071/31.01.2011 г., с които са декларирани акцизни стоки „А. тип А (2.7)" и „А. тип Б (4.2)", освободени за потребление в друга държава членка, с доставчик S. SPC. Стоките са посочени с код за предназначение съгласно Приложение № 18 към ППЗАДС 43 - стоки, освободени за потребление съгласно чл. 20, ал. 2, т. 13 и е деклариран акциз с код на плащане съгласно същото приложение 10 - дължим, в размер съответно 3400 лв., 5457 лв., 6154 лв., 5933 лв. Не се спори между страните, че акцизът начислен за декларираните акцизни стоки, доставени от S. SPC е платен от жалбоподателя.

Съгласно чл. 27, ал. 1 ЗАДС недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща за погасяване на изискуеми

публични задължения на лицето, събирани от Агенция "Митници", въз основа на писмено искане или по инициатива на митническите органи. Следователно, обстоятелството, че жалбоподателят е платил акцизът за придобитите акцизни стоки не е основание да се приеме, че същият е дължим и не подлежи на възстановяване.

Съгласно чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС освобождават се от облагане с акциз енергийните продукти, използвани за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление. Разпоредбата на чл. 24а, ал. 1 от ЗАДС предвижда, че освобождаването от облагане с акциз на енергийните продукти по чл. 24, ал. 2, т. 1 - 5 се прилага само за лице, на което е издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител. По делото е установено по безспорен начин, че на жалбоподателя [фирма] е издадено Удостоверение за освободен от акциз краен потребител № BG004400E0005 от 30.01.2009 г. (л. 292), на основание чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. Следователно, жалбоподателят има качеството на освободен от акциз краен потребител - едноличен търговец или юридическо лице, което има право да получава енергийни продукти, които се използват за освободени от акциз цели, въз основа на получено удостоверение за освобождаване от акциз (чл. 4, т. 14 от ЗАДС). От съдържанието на посочените правни норми следва, че основните предпоставки за освобождаване от облагане с акциз на енергийни продукти са:- да се използват за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление; - лицето да притежава удостоверение за освободен от акциз краен потребител. На следващо място, освободеният от акциз краен потребител следва да е изпълнил изискванията за документиране и счетоводна отчетност, предвидени в чл. 86 – чл. 88 от ППЗАДС.

От приетите по делото без оспорване от страните доказателства се установява по несъмнен начин, че енергийните продукти „А. тип А (2.7)" и „А. тип Б (4.2)", придобити от жалбоподателя от доставчика S. SPC са използвани за целите, за които е издадено Удостоверение за освободен от акциз краен потребител – като суровина в производствен процес за създаване на налягане във флакони, съдържащи технически аерозоли. От представените по делото извлечения от счетоводството на оспорващия и въз основа на констатациите на вещото лице Т. и вещото лице К., които в тази част съдят кредитира изцяло, съдят приема за доказано, че процесните стоки са вложени в производството, за което е издадено удостоверението и в посочения в същото обект. Вещото лице Т. е установило, че доставената от S. SPC стока е Пропан бутан А. тип А и Б, която е предназначена за производството на флакони под налягане с полиуретанова пяна. Вещото лице е констатирало, че за вложените суровини в производството се издава дневен отчет, въз основа на който разходваните количества енергийни продукти се изписват от материалния и счетоводна отчетност. Относно вложените енергийни продукти в счетоводството на жалбоподателя са взети операции дебит сметка 601 „разходи за материали" срещу кредит на сметка 302/1 „основни материали" партида номер „PUG003" и наименование РВ 4.2 или РВ 2.7. Разходът на материали се отнася по дебита на сметка 611 срещу кредита на сметка 601. Готовият краен продукт се заприходява чрез дебит на сметка 303 Продукция по съответната партида и се кредитира сметка 611.

Вещото лице С. К. е констатирала, че жалбоподателят използва програмен

продукт „М.“ за нуждите на материалната отчетност, с помощта на който се удостоверява датата на влезлите в производството акцизни суровини и изразходваните количества за получаването на единица продукт. Вещото лице е установило, че в счетоводството на жалбоподателя са отразени получени акцизни стоки от S. SPC, както следва:

Фактура №/дата	Описание на стоките	количество	стойност в Е.
4025911/23.03.2010 г.	А. тип Б(4.2)	10000 кг.	13990,00
4026537/11.06.2010 г.	А. тип А(2.7)	6050 кг.	6927,25
4026536/11.06.2010 г.	А. тип Б(4.2)	10000 кг.	11450,00
4027611/29.09.2010 г.	А. тип Б(4.2)	18100 кг.	20724,00
4028668/24.01.2011 г.	А. тип А(2.7)	7950 кг.	10323,08
4028669/24.01.2011 г.	А. тип Б(4.2)	9500 кг.	12335,75

Съгласно заключението на вещото лице К. към 31.03.2011 г. материал „А. тип Б (4.2)” по доставка от S. SPC е изцяло изразходван. Към 31.03.2011 г. от „А. тип А (2.7)” по доставка от S. SPC има остатък 10698 кг. Приложени са справки от материалната отчетност /стр.209-211/, в които по дати, документи и количества са посочени вложените материали в общ размер 10698 кг.:

период 01.04.2011-30.06.2011 г.3257 кг.

период 01.07.2011-30.09.2011 г.4824 кг.

период 01.10.2011-10.11.2011 г.2617 кг.

Общо: 10698 кг.

След проследяване движението на процесните стоки по всяка от акцизните декларации – от момента на постъпването в завода до момента на производство на готова продукция, вещото лице е установило, че същите са вложени като суровина за производство на продукти - кенове с наименования: G. GC 500ML, G. G 750ML, G. G. 750ML, G. G. 750ML, G. B2 750ML, G. G. 750ML, 7FLEX 750ML, TB G., IS G. F., FP I. 500ML, FP P. QR B2 500ML, M. foam, G. S 500ML, G. S 750 ML, G. SFR 750ML, G. S. 750ML и др., подробно описани по номенклатурен номер, наименование и количество на стр. 280-305 от том I на делото.

Ответникът и решаващият орган само декларативно са приели, че процесните стоки не се ползват за целите на удостоверението. В хода на проведеното административно производство не са събрани никакви доказателства в тази насока, такива не са ангажирани и в настоящото производство. При извършената проверка, документирана с протокол № 95/31/1/02.12.2011 г., от една страна е констатирано, че в рекапитулативните декларации като получени са включени освен количествата енергийни продукти по фактури, издадени от S. SPC, декларирани с процесните акцизни декларации и енергийни продукти, освободени за потребление на територията на страната, получени по фактури, издадени от [фирма]. От друга страна е установено, че разходът по рекапитулативните декларации съответства на кредита на сметка 302, като в същия е включено и количество от доставчик [фирма]. Следователно, проверяващите органи са установили въз основа на счетоводните записвания и съставените от жалбоподателя документи, че дружеството е влагало в производството процесната акцизна стока. На следващо място, в протокола е прието, че вложените стоки са специфични и

представени по описания начин не дават възможност да се определи, че енергийните продукти, за които е издадено удостоверение за ОАКП, са вложени за посочените в него цели. Както в констативния протокол, така и в оспореното решение и в акта, с който е отказано възстановяване на акциз, не са посочени конкретни основания, поради които митническите органи са приели, че стоките не са вложени в производството. Не е установено тези продукти да са ползвани за различни цели, както и да са вложени в различно производство или на обект, различен от посочения в удостоверението.

С оглед гореизложеното, следва да се приеме за доказано по категоричен начин, че енергийните продукти „А. тип А (2.7)“ и „А. тип Б (4.2)“, придобити от жалбоподателя от доставчика S. SPC, са използвани за целите, за които е издадено Удостоверение за освободен от акциз краен потребител – като суровина в производствен процес за създаване на налягане във флакони, съдържащи технически аерозоли.

Следващият спорен между страните въпрос е относно изпълнението на изискванията на чл. 88 от ППЗАДС при воденето на счетоводната отчетност от ОАКП относно вложените в производството енергийни продукти. Разпоредбата на чл. 88 от ППЗАДС урежда минималното съдържание на информация, което следва да съдържа материалната отчетност на освободените от акциз крайни потребители. Митническите органи са приели, че жалбоподателят не е водил аналитична отчетност на влаганите в производството продукти, като не е заведена отделна материална и счетоводна отчетност на стоките, за които се прилага режимът на чл. 24 ЗАДС. На първо място, следва да се посочи, че императивните предпоставки за освобождаване от облагане с акциз, както вече бе посочено, са предвидени в чл. 24, ал. 2, т. 4 и чл. 24а от ЗАДС:- да се използват за цели, различни от моторно гориво или гориво за отопление; - лицето да притежава удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Съответно, при неизпълнение на тези изисквания административният орган следва да откаже възстановяване или освобождаване от облагане с акциз. В случая по отношение на жалбоподателя са налице и двете предпоставки. За да се приеме, че е основание за отказ за възстановяване на недължимо платен акциз, неизпълнението на изискванията на чл. 88 ППЗАДС следва да е толкова пълно и съществено, че да прави невъзможна преценката дали енергийните продукти са вложени за целите на удостоверението, т.е. да не може да се прецени изпълнението на чл. 24, ал. 2, т. 4 от ЗАДС.

На второ място, от събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е изпълнил изискванията за материалната отчетност, предвидени в чл. 88 ППЗАДС. Съобразно констатациите на вещите лица по съдебно-икономическите експертизи по делото се явява доказано изпълнението на изискванията по чл. 88 от ППЗАДС. Вещото лице К. е установила, че данните от материалната отчетност съвпадат с тези от рекапитулативните декларации, които са подадени до Митница В.. Констатирана е разлика от 100 кг. от доставката по фактура [ЕГН]/09.03.2011 г., издадена от [фирма]. Съгласно експертното заключение, изразходваните количества, посочени в рекапитулативните декларации за всеки от периодите съвпадат с количествата в колона „разход“ от материалната отчетност.

Установено е, че са съставени от жалбоподателя справки за материалната отчетност /приложени по делото на л. 191- л.225/ по тримесечни данъчни периоди, в които е отразено движението на акцизните стоки „А. тип А (2.7)” и „А. тип Б (4.2)” по доставки единствено от S. SPC. Следователно, необоснован е изводът на митническите органи, че от съставените от [фирма] документи за материалната отчетност не може да се установи количеството от процесните стоки, което е вложено в производството. От заключението на вещото лице се установява, че в счетоводните записвания на жалбоподателя е налице точно и конкретно отразяване на видовете енергийни продукти, вложени в производството, тяхното количество, произход и т.н., с което е спазена разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗАДС. Изпълнено е и изискването на чл. 86, ал. 1 ППЗАДС, като в случая освободеният от акциз краен потребител е водил материална отчетност, която позволява проследяването на получаваните, съхраняваните и използваните енергийни продукти. Съгласно констатациите в заключението на вещото лице Т., вписванията на данните в материалната отчетност на оспорващия за енергийните продукти се извършват веднага след получаването на стоките съгласно чл. 87, ал. 2 от ППЗАДС.

Въз основа на констатациите в двете експертизи се установява, че са изпълнени и изискванията на чл. 88 ППЗАДС: материалната отчетност на жалбоподателя съдържа данни за получените енергийни продукти - жалбоподателят използва програмен продукт „М.” за нуждите на материалната отчетност, с помощта на който се удостоверява датата на влезлите в производството акцизни суровини и изразходваните количества за получаването на единица продукт; за използваните енергийни продукти за целите, посочени в удостоверението. Количествата вложени суровини и материали се описват в дневен отчет, в който се попълват следните полета: Номер на поръчката; Поле G. – номенклатурен номер на продукта, който съответства на номенклатурния номер от материалната отчетност за счетоводна сметка 303 – Продукция; Кратко име; В. №; Произведени кена – общо количество; За лаборатория – в т.ч. от т.5. разликата в количествата по т.5 и т.6 се завежда като готова продукция; вложени материали – количествата вложени материали от всеки вид – кен, вентил, ринг, капачка, капачка със сламка, етикети, кашони и др. по видове и брой; 11. Вложени суровини: А. РВ2.7 – кг. – в полето се записва вложеното количество А. 2.7 според количеството произведени кена и разходната норма за единица от съответния номенклатурен номер на произведената продукция; Б. РВ4.2 – кг. – в полето се записва вложеното количество А. 4.2 според количеството произведени кена и разходната норма за единица от съответния номенклатурен номер на произведената продукция; В. D. – кг.; Г. РВ134 – кг. Дневните отчети се подписват от лицето, което ги е съставило, от служител, който ги утвърждава и от счетоводител.

Съгласно експертните заключения на вещото лице К. и вещото лице Т., данните от материалната отчетност съвпадат с тези от рекапитулативните декларации. Изразходваните количества, посочени в рекапитулативните декларации за всеки от периодите съвпадат с количествата в колона „разход” от материалната отчетност. Поради това следва да се приеме, че в

изпълнение на разпоредбата на чл. 89 ППЗАДС дружеството е подавало изискуемите рекапитулативни декларации за получените и използвани продукти, които съдържат изискуемите нормативни реквизити. Същевременно, от констатациите в протокол № 95 се установява, че и проверяващите органи са установили и са разграничили количествата енергийни продукти, освободени за потребление извън страната от тези получени от доставчика [фирма].

Констатираните от митническите органи несъответствия между посочените в рекапитулативните декларации искания за отпускане на СМЦ и тези посочени в изготвените от дружеството справки, не са конкретно описани – не е посочено с кои конкретно документи е налице несъответствие и в какво се състои то. Същевременно, и двете вещи лица са констатирали съответствие между данните от материалната отчетност с тези от рекапитулативните декларации. Вещото лице Т. е извършило проверка на случаен принцип на описаните в декларациите искания с тези описани в материалната отчетност на дружеството, при която не е констатирал разлика.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че [фирма], в качеството му на освободен от акциз потребител е изпълнил всички изисквания на ЗАДС и ППЗАДС за освобождаване от облагане с акциз по отношение процесните енергийни продукти, поради което незаконосъобразно му е отказано възстановяване на недължимо платен акциз. Ето защо, оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и решение № А-417/05.12.2011 г. на началника на митница В., с което е отказано възстановяване на акциз по искане с вх. № А 47-424/21.07.2011 г. Съгласно [чл. 27, ал. 3, във вр. с ал. 4 и 5 от ЗАДС](#), недължимо платеният акциз се възстановява с акт на компетентния административен орган, поради което, на основание [чл. 160, ал. 3 от ДОПК](#), преписката следва да се изпрати на началника на Митница В. за издаване на решение, с което по искане вх. № А 47-424/21.07.2011 г. да постанови възстановяване на недължимо платен акциз в размер на акциз в общ размер на 20 944 лв., за описаните в същото енергийни продукти и периоди, а изложените мотиви в настоящето решение да се считат за задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, ответникът следва да бъде осъден за заплати направените по делото разноски от жалбоподателя в общ размер на 850 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 800 лв. – платени възнаграждения за вещи лица. По делото не са представени доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение, поради което такова не следва да се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 3 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], Решение № 113/13.02.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено

Решение № А-417/05.12.2011 г. на началника на митница В..

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], решение № А-417/05.12.2011 г. на началника на митница В..

ИЗПРАЩА преписката на началника на Митница В. за издаване на решение, с което по искане вх. № А 47-424/21.07.2011 г. от [фирма], да постанови възстановяване на недължимо платен акциз в общ размер на 20 944 лв., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” да заплати на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски, в размер на 850 лева /осемстотин и петдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: